

aftur, og látum okkum hond í hond berjast fyrri at bjarga lívinum móti »trustum« og »kartellum« og øðrum dekansskapi, sum valdar í verðini. Skulu vit Føroyingar standa hendur í favn og ugga okkum yvir, at vit eru »liberalir«, tá eingin »liberalisma« eksisterar meira á feldum? Gera vit tað — og tíverri, vit hava als ovleingi gjørt tað — so verða vit sundirskráddir eins og eitt smálamb, sum kemur í ein svangan úlvaflokk. Høvdu vit havt sæð hetta fyrri fleiri árum síðani, so hevði frægari verið her á landi í dag. **Kann** »Dimma« ikki siggja hetta? ella **vil** hon ikki siggja tað?

Meinar »Dimmalætting«, at Føroyingar kunna forða fyrri, »Told, Restriktioner og andre Hæmninger for Indførsel og Udførsel«? Ja, tað man »Dimma« meina, tá ið hon skrivur soleiðis: »... saaledes som Færoerne fra Naturen er udstyret med Forudsætninger, maa vi alle være Tilhengere af den frie Handel og dermed af Liberalismen«. So skrivur hon um socialdemokratar, sum »blotter i uhyggelig Grad Mangel paa Indsigte i Forhold, der ligger lidt længere ude end deres Næse«. Gud náði okkum fyrri tað »Indsigte«, sum »Dimma.« blotter i uhyggelig Grad.

Næstu ferð, tá »Dimma.« ætlar sær at skriva um »Mangel paa Indsigte« og um »Virtuos i at vælte Uhumskheder over egne Folketællere«, vóni eg, at hon fyrst feigir fyrri egnum duri.

J. H. Danbjørg.

Til fiskimenninar.

Kæru fiskimenn!

Nú halda tit brátt út aftur á hitt vandafulla havið fyrri at vinna føði til tykkum og tykkara. Tit megu ofta líða nógv ilt, tí tað er eitt stravið arbeiði til hava. Eg ynski, at eyddan má fylgja tykkum, so at tit ikki strevast í tóman heim, men eri heldigir í arbeiði tykkara.

Tit siggja oftari enn onnur deyðan fyrri eygum; ja, stundum tykist tað, so sum havið vil taka tykkum, og tá er tað gott at vita, at vit í himlinum eiga ein faðir, sum vit kunnu líta á.

O, latið okkum halda okkum til hansara, tí tað kunnu vit líta á, at hann er hin besti vegleiðarin fyrri okkum; ja, hava vit hann undir liðini, so hava vit onga neyð. Hann veit, hvat ið best gagnar okkum.

Tit fara óivað allir avstað við teirri vón at koma heim aftur í øllum góðum. O, hvussu gjarna vildi eg ynski, at so verður; men Guds vilji er ikki okkara vilji. Kanska er tað ikki øllum lagad at koma heim aftur; tí einaferð verður okkara síðsta útferð, og tá er tað gott, um vit hava farið so fram, at vit kunnu lata akkerið falla í teirri tryggu havn, í himlinum, og triva í lovsingin fyrri Guds, lambsin trónu:

Ein vársálmur.

Lag: O, at jeg kunde min Jesus prise. Nú tíðin er komin, nú eg skal fara at vinna mær og mínum dagligt breyð. O, Gud í himli tú meg bevara og fri meg frá vanda og fri neyð.

Eg fari nú út frá Føroya landi, á Suðurlandi stendur ferð mín til O, Jesus Kristus hjálpið mær frá vanda.

Eg líti á teg, tú mær hjálpa vil.

Eg gevi meg nú í tínar hendur, o, Gud í himli, hoyr tú mína bøn: Tú alt tað illa frá mær burt vendi, eg líti á, tú mær gevur løn.

O, Jesus fylg mær, á hav eg fari, tað biði eg av hjarta nú til tín, so eg kann fylgjast við tínum skara,

o, Jesus kæri, halt teg nær til mín.

Ja, hann, ið fara skal yvir bylgju, hann deyðan ofta fyrri eygum sær; tá er tað gott at hava hann í fylgi, ið syndabyrðir fyrri okkum bar.

Er tað tín vilji, o Harri kæri, at mínir dagar eru taldir út, so styrk tú teg, ið eg avvari, at teg ei líða neyð og sorg og sít.

Tað er góð gleði at kunna vita, tá endað er alt stríð og sorg og savn, eg tá um ævir skal hjá tær síta, og náa heim í himins sikru havn.

Hejne Djurhuus.

„Samarbejde“.

At »Dimmalætting« framman undan valinum royndi at ræða veljararnar við tí, at javnaðarmenn eru sjálvstýrsmenn — t. v. s. eitt slag av loysingarmonn — kundu vit fata, tí »oll vita, hvussu trupult mós hevur í barsilssonge; men hvør skuldi trúð, at hon fór at halda áfram við hesum sjabbi aftaná valið? Men hin gamla smæðist ikki, hon heldur soleiðis fram: »Vist-nokk alle de Socialdemokrater, der faar Sæde i det nye Lagting, har tidligere marcheret i Selvstyrepartiets Rækkere«, hvor skal siga, teir eru tað óivað enn. Ja, hon heldur áfram á sínum móðurmáli: »Og (teir) har endnu en Del Remisencenser fra denne politiske Forskole i Behold«.

Tað sigst um fólk, sum liggja í andaleypi, at tey kunnu siggja ymiskar sjónir. Tað sama sigst um fólk, sum illa unnast — ikki tora at ganga einsamøll í myrkri — tey kunna bæði siggja og hoyra mangt sum ikki er til. Sambandsflokkurin liggur í andaleypi og »Dimma« fjakkar einsamøll á síni myrku leið. Ræðsla er komin á hana, og hon sær ogiligar sjónir. Hon sær sjálvstýrissflokkinn við rópnum: »Í Føroyum skulu Føroyingar ráðas«, og hon sær vinnuflokkinn, sum á fundi í Havn hótti við at krevja eitt »Generalopgør« við Danmørk. Hetta eru ræðuligar sjónir fyrri hina gomlu at siggja. Fer nú javnaðarflokkurin í hóp við hesum báðum áðurnevndu flokkum, so er sambandið fokið.

Hon rópár tí neyðarróp um javnaðarmenn, sum »tidligere

har marcheret i Selvstyrepartiets Rækkere«. Hon gloymir, at tá bart vóru teir flokkar at velja ímillum, og at øll skilafólk, tá tey skulu velja ímillum tvey ring, aldri velja tað ringara. Tá vit skuldu velja ímillum sambandið og sjálvstýrið, so valdu vit teir menn, sum bildu okkara móðurmál í æru. Nakað annað er nú, tá ið vit síta 6 javnaðarmenn á Føroya løgtingi. Sum »Dimmalætting« sjálv sigur: »Men Socialdemokratiet fra Valget 1928, der repræsenterede 2 Mand i Lagtinget, er efter Valget 1936 vokset sig noget større og er saaledes langt bedre rustet til at kræve Garantier og træffe Repressalier, saafremt Selvstyrepardiet ikke giver en Smule Vederlag for et eventuelt Samarbejde«.

Vit javnaðarmenn eru í minnitali og mega tessvegna samarbeiða við hinum flokkunum; men allir hinir flokkarnir vita, hvør vit eru at finna. Vit »representera« slutflokkinn í Føroyum, og vit arbeiða við slutflokksins gagni fyrri eyga, samstundis sum vit í heila tikið vilja fremja Føroya fólks gagn bæði á landi og sjógví. Vilja sambandsmenn samarbeiða við okkum, so vilja vit til eina hvørja tíð vera tilreiðar at tingast við teir; men eingin flokkur skal vænta, at vit fylgja í kjalavatni hansara. Nei, javnbjóðis ganga vit vegin saman; men ikki sum eftirbátur.

Tað skulu allir hinir flokkarnir vita.

J. H. Danbjørg.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindsteafdelingen.
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er aaben hver Søndag.

Frelsens Hær.

Søndagens Møder:
Kl. 10¹/₂: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Søndagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

Statistik.

Keypmannafelagið sendir okkum hesi tíðindi:
»En Statistik over Import og Eksport har længe været savnet her paa Øerne, og da vor Export f. T. gennemgaar store Vanskeligheder, har Færoernes Købmandsforening besluttet at oprette et Kontor til at indhente grundlæggende Oplysninger om vor Import og Export, hvilken Statistik uden Tvivl vil blive af stor Betydning i Fremtiden for Færoernes Handelsomsætning og eventuelt Handelsomlægning med Udlandet.«

Á Suðurlandið.

26. februar fór »Fram« á Vestmanna at mynstra. 27. fóru

»Turide« og »Phebe« á Suðurlandið. »Signhilde« var klár at sigla í gjárkvöldið.

„Anana“

kemur til Havnar úr Klaksvík í dag og fer so alt í einum til Onglands at taka kol til Spaniu. — 4 ferðafólk fara við higaní. Í Spaniu tekur hon salt aftur til Føroya.

Smuk Gave.

Umiddelbart før Indvielsen fik Hvilddarheimið Naina skænket et Maleri, udført af J. Waagstein, som Gave fra Kunstneren og dennes fornylig afdøde Hustru, der kort før sin Død havde udtalt Ønsket om denne Gave. — Maleriet, der gengiver et Fjeldparti fra Norderøerne i Sne, er meget særpræget og skønt. De kraftige dristige Farver i blaat og hvidt er af en egen pompøs Virkning, og uden at være særlig stort fremtræder Maleriet monumentalt og som et skønt Udtryk for den storladne Natur, det gengiver. Paa en Sølvplade er indgraveret følgende Ord: Til Hvilddarheimið Naina 23.2—1936. Givið hevur Sanna Waagstein, f. Dahl. E. J.

Framhaldið.

Vegna ta seinnu lýsingina úr Suðuroy heldur Føroya Fiskimannafelag onga grund vera fyrri at lata framhaldið av grein síni (»Ein frágreiðing«) í síðsta blaði prenta.

Heðin Brú á svenskum?

Ein svenskur lærari, Edberg, tingast í hesum døgum við Heðin Brú um loyvi at tyða bókur hansara, »Lognbra« og »Fastatøkur« til svenskt mál. Edberg hevur fyrr týtt einar 50 yrkingar av H. A. Djurhuus og nakrar av smásøgum hansara, nakrar yrkingar av S. av Skarði, M. á Ryggi, J. Dahl og J. Patursson og soguna »Finnur« av Heðin Brú. — Vónandi kemur henda tyðing í lag.

Vigsla.

Seinasta sunnudag varð »Hvilddarheimið Naina« vígt av J. Dahl, prósti. O. u. 300 menniskju vóru til vigsluna og høvdu høvi til at siggja henda vakra og hugnaliga bygningin. Mánadagin var húsíð aftur opið fyrri fólki, ið hug høvdu at skoða tað. Heimidi er longu tikið til brúks.

Studningur til fiskimenn.

Millum onnur stór lóguppskot á ríkisdegi 20 í h. m. legði landbrúksmínistari Bording fram uppskot um studning til fiskimenn. Uppskotið ljóðar uppá 800.000 kr. til vónaliga stillaðar danskar fiskimenn at fáa sær greiðir fyrri deils at bota um oyðlagdar fiskigreiðir. Samstundis ber hann fram uppskot um, at 150.000 kr. verða veittar føroyskum fiskimonnnum til sama

endamáli. Tilskotini verða vanliga at liggja frá 100 upp í 200 kr., men í einstøkum tilfellum kann gevast upp í 500 kr.

Ymisk tíðindi.

Stórsigur hjá Javnaðarmonnnum í Spaníalandi.

Tað seinasta valið í Spaniu, sum fór fram næstseinasta sunnudag, gav so stóran sigur til javnaðarmenn, at menn ikki ivast í, at hitt konservativa ríkisstýrið fer og javnaðarmenn koma aftur í stjóðin.

Óverstórur eldsbruni fór oyðandi yvir filmsbýin Elstree

nærindis London sunnudagin hin 9. í hesum.

Brunaskaðin verður mettir til um 20 milliónir kr. 3 óverstórir filmsbygningar lögdust í brandakol. Tey 2000 menniskjuni, ið høvdu arbeiði har verða nú arbeiðsleys.

Bresta Japan og England saman.

Hinu japansku blóðini hava í teirri síðstu tíðini lopið hørðliga á England, sum tey siga skal vera ódugiligt at stýra koloniuinum. Tað verður hørðleidið hóttað við, at Japan vil loypa á England og taka fr. u. koloniar.

Tað er víst serliga Australien ið Japan hevur í kikaranum.

Hetta militæriska Japan tykist at vera reiðiliga hungurstungið eftir kríggj. Tað er við at eta alt Kina, og tíðindi ganga frá, at tað á allar hættir eggjar og argar Rusland fyrri at fáa tað at loypa á — og nú aftur tað seg ikki við at vísa tí stóra og sterka »Old England« hin knýtta nevnan.

Død vækkes til Live.

Opsigtsvækkende Tilfælde paa Kolding Sygehus.

Paa Kolding Sygehus har i nogen Tid ligget en kvindelig Patient, der var lidende af en Hjertesygdom. For nylig opdagede Lægerne, at hun led af Blindtarmbetændelse, hvorfor hun skulde opereres, men man turde paa Grund af Patientens svage Hjerte ikke bedøve hende paa normal Vis. Man gav hende i Stedet en mindre Indsprøjtning, men end ikke det kunde hendes Hjerte taale. Lidt efter lidt gik Patientens Hjerte i Staa og opførte fuldstændig at slaa. Døden var indtraadt.

Læge Gram gik imidlertid i Gang med Oplivningsforsøg. Man anvendte bl. a. Karbogenapparat, og efter at der var arbejdet ihærdigt et Kvartierstid, begyndte Patientens Hjerte virkeligt at slaa igen. Og ved fortsat Arbejde lykkedes det saa at kalde Patienten tilbage til Livet.

Blindtarmsoperationen blev nu foretaget og Patienten kom over det. Hun tilbragte nogle Dage paa Enestue, og hun er nu saa rask, at man antager, at hun snart er fuldkommen frisk efter den uhyggelige Operation, der faktisk førte hende over Grænsen mellem Liv og Død.